

SZTALINÉRT*

Szállj, szállj vers boldogan, szállj örömdalom,
 tengerek zúgják vissza hangodat!
 Izzó légy, mint a tűz hősi harcokon,
 s légy igaz, mint a vörös virradat.
 Szállj vers, s fennen hirdesd: szabadok vagyunk,
 s hogy százmilliók legszebb nyelvükön
 ujjongva kiáltják: éljen Sztálinunk,
 ki összefogta erőnket e Földön!

Szállj vers, repülj te szó, te tiszta értelem!
 Mutasd meg hazám szép szerkezetét,
 hogy bőség fakadt az új vetéseken,
 s hogy jóbarát a munkás és a gép.
 Mutasd a gyárakat, mily gyorsan nőnek...
 — nehéziparral köszöntjük Sztálint.
 Mutasd Dunán, Tiszán a kikötőket,
 mutasd, hogy mennyi bányánkban a kincs!

Emeld magasra verskohóink hangját,
 — Martin-kemencénk száma annyi már,
 hogy fénnel öntözik be az éjtszakát
 a dunántúli dombok oldalán.
 Táguló bányamély ontja dús szénét,
 és öblös csillék futnak el vele...
 Sztahanov-módszerrel győz nagy Sztálinért
 a magyar munkás hősi versenye.

Repülj hát vers, tovább! Szólj, hogy béke lesz!
 A gyújtogatók terve buborék.
 A mi kemény erőnk messze szétérez,
 s folyammá nő a dolgozó életét.
 Földünkben duzzadó búzaszem pihen,
 vigyázó szemét a magyar paraszt
 rajta tartja, Sztálinnak így izen
 kalászthozó sok bőséges tavaszt.

Eredj hát vers, és vidd népem örömét!
 Emeld magasra hálás nemzetem
 más népekkel együtt a bölcs Sztálinért,
 mert széppé tette nekünk a jelent
 és kezünkbe adta sorsunk fonalát;
 szöjjük jövőnket immár szabadon!
 Eredj hát vers, s a négy égtájon át
 tegyver legyél a barrikádokon!

* Az Ujságírószövetség országos Sztálin-pályázatán I. díjat nyert.

Dörögj hangosan, mint indus fegyvérek!
 Forrongj és követelj Pablo Neruda
 elszánt népének szabad életét!
 Bolsi jogokért küzd a francia,
 eredj hát vers és szíts acélos sztrájkot!
 Indulj Kínába végső harcokért!
 Eredj hát vers, szállj be a nagyvilágot,
 eredj hát vers, és buzdíts Sztálinért!

Csattogj, dörögj és zúgj, szállj örömdalom!
 Csatázz és örülj földön, tengeren.
 Segítsd az embert, mint a Szovjet-atom,
 és üss nagyot a tókés férgéken!
 Repülj és épüljön veled a világ,
 vörös csillag légy gyárak ormain.
 Egyenként és együtt vidd szívünk szavát:
 éljen sokáig elvtársunk, Sztálin!

LÓDI FERENC

SZTÁLIN

— *Szergej Mihalkov* —

Újságot nyit a harcos: hadiújság
 Első lapjára hull a fénysugár.
 Felül a Legfelső Szovjet parancsa,
 s a parancs alatt Sztálin képe áll.

Egyszerű dolgozó volt ez a harcos,
 a Don partjára, Rosztovba való.
 Eddig nem harcolt még soha csatában,
 először látja: mi a háború.

Szemtől szembe Sztálint se látta eddig,
 de ismeri őt, ahogyan a nép,
 az egész nép, mely dalban, történetben
 mondja el példaadó életét.

A harcokban hát még tapasztalatlan,
 de hús-vér szerint egy ő s a haza,
 és tudja, hogy csak Sztálinnal jöhet meg
 a munka és a harc diadala.

Az éji ködöt rakéta hasítja.
 Megy a szakasz: kezdődik a csata.
 S az újságlapot Sztálin arcképével
 magával viszi a vöröskatona.

Fordította: SZOKOLAY KAROLY